

## עפ"ת (באר שבע) 57244-09-24 - מוחמד אבו חאמד נ' מדינת ישראל

עפ"ת (באר-שבע) 57244-09-24 - מוחמד אבו חאמד נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

עפ"ת (באר-שבע) 57244-09-24

מוחמד אבו חאמד

על ידי ב"כ עו"ד סאמי מג'ירה

נגד

מדינת ישראל

על ידי פרקליטות מחוז דרום (פלילי)

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[29.09.2024]

לפני כב' השופט הבכיר נתן זלוצ'ובר

החלטה

המדובר בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה כלל, נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור

שימוש ועבירה של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף - עבירות בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה,

בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה ולפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי.

כמו כן, הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום שצורף מושא פ"ל 11734-01-23 - עבירות של נהיגה בהיותו בלתי

מורשה כלל, נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש ועבירה של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף -

עבירות בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה ולפי סעיף 2א לפקודת

ביטוח רכב מנועי.

ביום 25.03.2024 בית המשפט קמא נתן את גזר הדין בעניינו של המערער והשית עליו את העונשים הבאים:

א. פסילה בפועל מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים.

ב. פסילה על תנאי מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים.

ג. מאסר מותנה של 3 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. קנס בסך 1500 ₪.

ביום 22.09.2024 הוגשה הבקשה שלפניי במסגרתה טען ב"כ המבקש מעיון בהודעת איסור השימוש ברכב התברר כי הרכב לא נמצא בבעלות המבקש אלא שייך לחברו והמבקש לא ידע כי הרכב נאסר לשימוש ואין להתעלם מהעובדה כי המדובר ברכב שנראה תקין ומצבו הכללי טוב. עוד טען כי המבקש הודיע לבא כוחו בהליך הקודם כי ברצונו לערער על גזר הדין ובשל טעות של עורך דינו הקודם לא הוגש ערעור ו/או בקשה להארכת מועד להגשת ערעור. עוד נטען, שהמבקש התעסק במצבו הרפואי שהחמיר ושהוא אושפז חמש פעמים בבית החולים סרוקה. עוד טען, כי העונש שהושת על המבקש מהווה עיוות דין ופגיעה ממשית בזכותו למשפט הוגן ויקשה עליו להשתלב בשוק העבודה. למבקש 5 ילדים קטינים והוא המפרנס היחיד בבית ורישיון הנהיגה שלו הוא מקור פרנסתו היחיד. המשיבה ציינה בתגובתה לבקשת המבקש כי בסוף גזר הדין צוין במפורש כי למבקש קיימת זכות ערעור תוך 45 ימים. עוד ציינה, כי המבקש לא ציין כל נימוק ממשי שמסביר את השיהוי של למעלה מ-4 חודשים מיום תום המועד החוקי להגשת הערעור ועד למועד הגשת הבקשה.

עוד ציין ב"כ המשיבה, כי מעיון בתעודות הרפואיות שצירף המבקש לבקשתו עולה כי אכן המבקש סובל ממחלות שונות אך התעודות מתייחסות לתאריכים מאוחרים בהרבה ביחס למועד מתן גזר הדין ואין בהן כדי להצדיק את השיהוי הניכר שבהגשת הבקשה. כמו כן, לא צורפה תגובת בא כוחו הוקדם, הגם שהבקשה מטילה עליו את האחריות לעובדה שלא הוגש ערעור בזמן.

דיון והכרעה

סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע:

"התקופה להגשת הערעור היא ארבעים וחמישה ימים מיום מתן פסק הדין, ואם ניתנה הכרעת הדין ללא נימוקים - מיום מתן הנימוקים; היתה דרושה רשות לערער, תוגש בקשת הרשות תוך אותה תקופה, והודעת הערעור תוגש תוך שלושים ימים מיום מתן הרשות".

גזר הדין בעניינו של המערער ניתן ביום 25.03.2024, המועד להגשת הערעור על פי סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי חלף ופסק דינו של בית משפט השלום בעניינו של המערער הפך לחלוט.

סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי מקנה לביהמ"ש את הסמכות להורות על הארכת המועד להגשת בקשת רשות ערעור:

"בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200".

בע"פ 2585/10 יוסף נגר נ' מדינת ישראל נקבע:

"אכן, כאשר עסקינן בהליך פלילי לא נדרשים "טעמים מיוחדים" לשם מתן אורכה להגשת ערעור. יחד עם זאת, בית משפט זה חזר וקבע כי על המבקש הארכת מועד להציג "טעם ממשי המניח את הדעת" [ראו: בש"פ 5988/06 נגד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 25.7.2006]; בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 11.8.2009]. בין השיקולים שעל בית המשפט לשקול לעניין הארכת המועד נמנים משכו של האיחור, הנימוקים לו וסיכויי ההליך העיקרי [ראו: ע"פ 6606/07 מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 30.8.2007]; ע"פ 8031/09 מגיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 19.10.2009]."

ראו גם ע"פ 2525/05 רפיק זינלוב נ' מדינת ישראל:

"השיקולים שיש לקחת בחשבון בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור פלילי הם, בין השאר, התקופה שחלפה מאז שחלף המועד הקבוע להגשת ערעור - ככל שחלף זמן רב יותר יש צורך בנימוקים משכנעים יותר להארכת המועד, השאלה אם המערער היה מיוצג בידי עו"ד וכן את סיכויי הערעור". במקרה זה חלפו למעלה מ-4 חודשים בין המועד הקבוע בחוק להגשת הערעור ובין הגשת הבקשה להארכת המועד להגשת הערעור. כמו כן, המדובר במי שהיה מיוצג בהליך שהתנהל לפני בית המשפט קמא ואף הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, לפיכך טענות הנוגעות לחזרה מההודאה במסגרת הגשת בקשה להארכת המועד להגשת הערעור בלא טעם ממשי שיש בו כדי להצדיק זאת, לא תתקבלנה. כמו כן, הגם שהמבקש צירף תעודות רפואיות המעידות על מצבו הרפואי המורכב, אין בהן כדי להצדיק את השיהוי שבהגשת בקשה זו. התעודות הרפואיות מתייחסות לתאריכים: 26.06.2024, 14.07.2024, 6.8.2024 ו-6.9.2024, כאשר גזר הדין בעניינו של המבקש ניתן ביום 25.03.2024 והמועד האחרון להגשת הערעור לפי החוק הוא 05.2024.\*\*

בנוסף לאמור, המבקש ציין, כי הסיבה בגינה לא הגיש בקשה במועד היא טעות של עורך דינו הקודם, כאשר לא הוגשה כל תגובה לבקשה מצידו של עורך הדין.

במקרה דנן, המערער לא ציין הסבר מספק באשר לשיהוי שבהגשת הבקשה להארכת המועד להגשת הערעור, קל וחומר שלא הציג כל טעם ממשי המניח את הדעת המצדיק מתן אורכה להגשת ערעור. גם סיכויי הערעור בעניינו של המבקש קלושים.

ברע"פ 2929/04 מדינת ישראל נ' רפאל אוחנה קבע בית המשפט העליון שעבירה על סעיף 308(ד) לתקנות התעבורה, היא מסוג אחריות קפידה. בעבירה מסוג אחריות קפידה לא נדרשת הוכחת היסוד הנפשי. בהתקיים היסוד העובדתי קמה חזקה שנתקיים אצל הנאשם גם היסוד הנפשי ולפיכך אין משמעות לעובדה שהמבקש לא ידע לטענתו כי הרכב נאסר לשימוש.

מעבר לאמור, הרי שהמבקש הורשע בשתי עבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה כלל וכן שתי עבירות של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף והעונש שהשית בית המשפט קמא על המבקש הינו סביר ואף מקל בנסיבות העניין.

לאור האמור, אני דוחה את בקשת המבקש. הדין הקבוע ליום 27.10.2024 מבוטל. להודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ד, 29 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.  
נתן זלוצ'ובר, שופט בכיר